

[Victor Pürschel.]

de det. Nu har vi altsaa hørt, at det er Partiets Formands Mening, at der bør sluttes et politisk Forlig i Kommissionen. Det ændrer ikke min Opfattelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det kan sikkert ikke være nogen Nyhed for nogen, at Formaalet med en Kommissions Nedsættelse, af hvilken Art denne er, er, at Kommissionen naar frem til et Resultat. I de Kommissioner, hvor det ærede Medlem har siddet, har det ikke været hans Opgave at fremlægge noget Materiale af den ene eller den anden Art. Sidst det ærede Medlem sad i en Kommission — oven i Købet var han den nuværende Regerings Formand for Kommissionen —, havde han den Opgave at komme med en Indstilling, og en enstemmig Indstilling kom, som Rigsdagen accepterede. Det, der maa være Opgaven for denne Kommission, maa være ganske den samme som i enhver anden Kommission, at Medlemmerne paa Partiets Vegne fremlægger deres Synspunkter. Jeg haaber, at det Synspunkt, vi har, kan blive et Synspunkt, som samler de 4 Partier i Kommissionen. Jeg gaar ud fra, at vi alle vil være besjælede af Bestræbelser herfor, men det er fuldkommen klart, at den Opgave, som de konservative Medlemmer i Kommissionen har, er een eneste, nemlig klart og tydeligt, alene eller sammen med andre, at angive det Standpunkt, som deres Parti forfatningsmæssigt har. Det er det, der vil ske, det kan ikke ændres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Naar det ikke kan ændres, ser jeg ikke nogen Grund til at fortsætte Diskussionen. Det er ikke mig, der har ønsket den fortsat.

Jeg har kun været Medlem af en, nej, to Kommissioner; den ene var jeg Formand for, og det er rigtigt, at vi naaede et enstemmigt Resultat. Det var Kommissionen om den militære Straffelov. Men der er en betydelig Forskel paa en saadan Kommission og en Grundlovskommission, en meget betydelig Forskel, netop den, at Grundloven søger at sikre det danske Folk en Medvirken paa ethvert Tidspunkt af Forhandlingerne. Ellers ser jeg ikke nogen

Mening i de to Behandlinger Rigsdagen igennem; jeg vil gerne have at vide, hvad Meningen skulde være med dem. Og naar det er Forholdet, siger jeg, at saa maa man naturligvis forhandle i Kommissionen, det er jo ogsaa meget muligt, at man saa vil kunne naa til Enighed paa en Række Punkter; men det, som jeg vender mig imod; er, at den politiske Overenskomst, som jo altid maa til, for at en Grundlov kan gennemføres, sluttes i Kommissionen for lukkede Døre. Det, jeg ønsker, er, at Partierne ikke skal handle sig til Rette i Kommissionen, men at de skal gaa med deres Standpunkter til Offentligheden. Dette finder jeg er i fuld Overensstemmelse med Grundloven, og det er det, som jeg ved denne som ved saa mange andre Lejligheder har gjort mig til Talsmand for; og det gør jeg som den frie og uafhængige Mand, jeg nu engang er og aldrig ophører at være.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg tror nu ikke, man i særlig Grad kan sige, at Diskussionen om Forfatningssagen, i hvert Fald mit Parti vedrørende, er blevet ført for lukkede Døre; jeg maa tilstaa, at jeg har ganske andre Erindringer. Men om Spørgsmaalet, saaledes som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel fremlægger det, vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem, som altsaa selv har stemt for Forfatningskommissionens Nedsættelse, som har deltaget i Standpunktet i 1934—35, i Gennemførelsen af Loven i 1936—37, skulde virkelig give Besked om, hvad man da skulde udrette i denne Kommission. Det er jo fuldkommen klart, at Forfatningskommissionen — det kan man overhovedet se af Kommissoriet — er nedsat med den Opgave, at de 3 Ministre og de 20 Rigsdagsmænd skal komme med en Indstilling til Offentligheden og til Rigsdagen pr. 30. Juni 1938 om, hvad deres Standpunkt er. Og jeg afviser blankt, at der er Tale om en politisk Overenskomst for lukkede Døre. Nej, der bliver ikke nogen som helst politisk Overenskomst for mere lukkede Døre i Kommissionen, end der bliver i ethvert Udvalg, hvor man forhandler om Sagerne. Der bliver ikke mere politisk Overenskomst for lukkede Døre, end naar det ærede Medlem i sine Kommissioner har forhandlet og er gaaet til sit Parti og har talt om Tingene. Den Sag er fuldkommen klar og ligetil, det kan ikke ændres, deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret, saa der er ikke nogen